

njegov jezik, ki je kakor jezik kakega živega človeka; če ga z iglo raniš, kri iz njega pogleda.

Zglavje rakve sloni na altarju, in nožje rakve na drugem altarju. Na tistem altarju, na katerem počiva znožje rakve, sem imel jaz čast meševati. Ko bi bili rakvo takrat odkrili, bi tedaj jaz svetniku v lice gledal. Na altarji pri zglavji je moj gospod tovariš daroval sv. mešo. Toda ne mislite, da so to veliki altarji, ampak altarčki so, ki so samo zbog svete teže, katero nosijo, znameniti.

Spomenik sv. Janeza je iz čistega srebra in tehta prě 36 centov. Spomenik je lep in drag; naj vam bo, to je res, pa meni ni dopadel, je celo nekako užalil moje srce. Zakaj pa? Vam že povem, pa ne da bi hotel komu svoje misli vsiljati, Bog ne daj; vsak naj ima svoje nazore, zato pa mi pustite tudi moje.

Kedar vidim kamenit spomenik na grobu, si šestokrat mislim: Ubogi človek! Šest solnjev visoko so zemlje na tebe nametali, zdaj pa so še kamen na tvoje prsi zvalili, tako veliki, da ga je deset mož komaj valjalo. In mrzel kamen jako slabo znači ljubezen; in spomenike vendar stavi, ali bi vsaj mogla staviti le ljubezen. Ravno tako nepripraven je po moji sodbi tudi toti srebrni spomenik. O kako vendar teži truplo sv. Janeza, kakor bi mu prav železno srajco oblekli. Saj osoda sv. trupla ni, da bi ga srebrna teža na zemljo vlekla, ampak svetniki, ki so druge podučevali. — in sv. Janez je bil slovit pridigar in spovednik, — „bodo sijali, kakor svetle zvezde na nebu.“

Ko bi spomenike iz ognja ali iz luči mogli napraviti, tisti bi mi bili po volji. Ogenj plapolja proti nebesom, kamor so svetniki mislili in hrepneli vse svoje žive dni.

Edini križ ali razpelo mi je na grobu po godu. Križ namreč pomeni križi-boži čez vse posvetno, in razpelo nam oznanjuje vesel glas: „Kedar bom povišan (na križi), bom vse na se potegnil.“

Vi bi tudi radi vedeli, zakaj sem na grobu sv. Janeza molil? Zakaj? Toliko namenov sem imel, da bi ne mogel več vseh naštetih; katerih pa se še spominjam, mi pa ravno tudi ni treba na glas oznanjati; saj veste, da jezičnost ni kaj prida, molčljivost, to je lepa reč, ki je Janeza storila sv. mučenika. (Dalje prih.)

Smešnica 4. Sodnik: „Vi, Sušnik, tedaj pravite, da vam je Pušnik ukradel sekiro? „Sušnik: „Ne, žlahtni gospod, ne, jaz ne pravim, da mi jo je ukradel, ampak pravim le, da bi jaz bil sekiro našel, ko bi mi je Pušnik ne bil pomagal iskati.“

Razne stvari.

(Zahvala.) Mil. knezoškofu, Nj. ekselenciji Jakobu Maksimilijanu za velikodušni dar 100 gld. in pristop k društvu za pozidanje nove župnijske cerkve v Čadramu zahvaljuje se preponižno društveni odbor.

(„Narodni dom.“) Gospod Tomaž Mikl, trgovec in posestnik pri sv. Marjeti niže Ptuja, blagovolil je podariti Narodni čitalnici v Ptuju v korist „Narodnega doma“ svoj delež v znesku 50 gld. Za ta dar izreka mu podpisani odbor iskreno zahvalo. Odbor.

(Bralno društvo.) Bralno društvo v Ribnici na Pohorju priredi dne 5. februarja v hiši g. Fuchshoferja svoj redni zbor in veselico z naslednjim vspešnim: 1. Pozdrav predsednika. 2. Slavnostni govor o 40letnici Njih Veličanstva cesarja Fr. Jož. in 50letnici papeževe, v zvezi z deklamacijo in petjem. 3. Igra „Županova Micika“ in 4. Volitev odbora in veselica. Vstopnina za osebo 30 kr. Začetek ob 4. uri popoldne. Odbor.

(Obč. zbor.) Posojilnica v Pišecah ima v g. Anton Vrstovšek a posloplju, dne 5. februarja 1888 popoldne ob 3. svoj štrtoletni občni zbor. Dnevni red: 1. Volitev načelstva. 2. Volitev pregledalca računov in njegovega namestnika. 3. Razni predlogi. Posojilnica v Pišecah ima v letu 1887 dohodkov 6190 gld. 20 kr., stroškov pa 5984 gld. 24 kr., torej prometa 12174 fl. 44 kr. Odbor.

(Vabilo) k občnemu zboru čitalnice Mozirske v dan 26. januarja 1888 v 5. uri zvečer v čitalničnih prostorih pri g. Vrankoviču. Dnevni red: 1. Poročilo odborovo. 2. Račun od leta 1887. 3. Volitev novega odbora in 4. Nasveti in predlogi.

(Premeščenje.) Č. g. Nik. Zitz, c. kr. vojaški župnik v Gradcu, gre na Dunaj na enako službo, v Gradec pa pride č. g. A. Lešak, doslej c. kr. vojaški župnik v Inomestu.

(Slov. slovstvo.) V Ljubljani izšla je 1. številka „Dom in Svet“, v lični obliki velike osmerke, iz „kat. tiskarne“, iz „Narodne tiskarne“ pa „Slovanski svet“ v veliki čvrtorki in 30. snopič „Štritarjevih zbranih spisov“ iz Kleinmayerove in Bambergove tiskarne.

(Požarno društvo.) V Račah imajo požarno društvo in to je, kar nas veseli še posebej, vse v rokah poštenih, slov. mož.

(Hranilnica.) Gospôdo v Mariborski hranilnici obhaja menda strah sklepa, da ne vzprejme prošenj, ako je v njih kaka beseda slovenska, zato pa upije, kakor otrok, kedar ga je strah, po „M. Z.“ v širi svet, da ne pozna strahu ter ostane pri svojem sklepu. Nikar toliko upitja, gospôda, saj se poznamo!

(Lesna zadruga.) Društvo lesnih trgovcev v Mariboru je imelo v nedeljo dne 22.